

POSTANOWIENIE

Dnia 20 kwietnia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Rafał Malarski

na posiedzeniu bez udziału stron (art. 535 § 3 k.p.k.),
po rozpoznaniu w dniu 20 kwietnia 2021 r.,
sprawy **M. L.**
podejrzanego o popełnienie czynów z art. 226 § 1 k.k. i 190 § 1 k.k.
z powodu kasacji obrońcy
od wyroku Sądu Okręgowego w W.
z dnia 28 lipca 2020 r., sygn. akt X Ka (...),
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w W. z dnia 28 lutego 2020 r.,
sygn. akt V K (...),

p o s t a n o w i ł:

- 1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną;**
- 2. zwolnić skazanego od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie kasacyjne.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w W., wyrokiem z 28 lutego 2020 r., umorzył postępowanie karne wobec M. L., podejrzanego o popełnienie czynów z art. 226 § 1 k.k. i art. 190 § 1 k.k., na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 31 § 1 k.k. i orzekł jego pobyt w zamkniętym zakładzie psychiatrycznym. Po rozpoznaniu apelacji obrońcy Sąd Okręgowy w W., wyrokiem z 28 lipca 2020 r., utrzymał w mocy pierwszoinstancyjne orzeczenie.

Kasację od wyroku Sądu odwoławczego wniósł obrońca. Podniósł w niej zarzut rażącego i mającego istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenia

przepisów: art. 410 k.p.k. w zw. z art. 458 k.p.k. oraz art. 433 § 2 k.p.k. i art. 457 § 3 k.p.k. i zażądał uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi drugiej instancji.

W odpowiedzi na kasację prokurator Prokuratury Okręgowej w W. wniósł o oddalenie jej jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja okazała się oczywiście bezzasadna w rozumieniu art. 535 § 3 k.p.k.

Lektura złożonego nadzwyczajnego środka zaskarżenia spowodowała konieczność przypomnienia fundamentalnych zasad wnoszenia kasacji przez obrońcę: w myśl art. 519 k.p.k. kasacja przysługuje stronom tylko od wyroku sądu odwoławczego, a więc zarzuty kasacyjne rażącego naruszenia prawa, o których mowa w art. 523 § 1 k.p.k., powinny być kierowane przeciwko rozstrzygnięciu tego sądu, a nie przeciwko pierwszoinstancyjnemu orzeczeniu. Co prawda możliwe jest wystąpienie tzw. efektu przeniesienia, kiedy to sąd odwoławczy nienależycie rozpozna apelację, ale wówczas strona musi w kasacji sformułować zarzut dotyczący wadliwego procedowania instancji odwoławczej, w następstwie którego doszło do przeniknięcia uchybienia sądu a quo do orzeczenia sądu drugiej instancji (zob. post. SN z 22 marca 2007 r., V KK 205/06).

Kasacja autorstwa obrońcy skazanego nie do końca zrealizowała standardy płynące z powyżej wskazanych przepisów, albowiem wskazując na uchybienia niedostatecznej kontroli instancyjnej, skarżący w gruncie rzeczy podniósł niedozwolony na tym etapie postępowania zarzut, o którym mowa w art. 438 pkt 3 k.p.k. Świadectwem tego było przeniesienie na grunt kasacji własnego poglądu odnośnie oceny materiału dowodowego, wyartykułowanego wcześniej w sposób tożsamy w apelacji, a – co trzeba z całą mocą podkreślić - Sąd odwoławczy, który zaaprobował w całości ustalenia Sądu *meriti*, odniósł się do wszystkich zarzutów zwykłego środka odwoławczego i uczynił to w sposób wszechstronny oraz wyczerpujący. W tej sytuacji ponowne przytaczanie na obecnym etapie postępowania prawidłowych motywów uznania apelacji za niezasadną byłoby zabiegiem zbędnym. Dość powiedzieć, że Sąd Najwyższy nie dopatrywał się ani błędów w ocenie dostępnego materiału dowodowego, ani rażącego naruszenia prawa na etapie drugoinstancyjnym, które mogłoby doprowadzić do tego, że w

obiegu prawnym ostałby się niesprawiedliwy wyrok. Fakt, że podejrzany posługiwał się nożem, skarżący kwestionował już w zwykłym środku odwoławczym, jednak bezskutecznie; okoliczność tę potwierdził dowód z monitoringu, zeznania świadków oraz przeszukanie podejrzanego (znaleziono u niego nóż, o którym wcześniej mówili funkcjonariusze). W obliczu dostępnego materiału wnioskowany przez skarżącego dowód z opinii biegłego z zakresu techniki audiowizualnej został oddalony przez Sąd Rejonowy jako bezpodstawny, natomiast zasadność procedowania Sądu pierwszej instancji potwierdziła kontrola apelacyjna.

Dlatego Sąd Najwyższy oddalił kasację w trybie przewidzianym w art. 535 § 3 k.p.k., zaś o kosztach sądowych za postępowanie kasacyjne orzekł na podstawie art. 624 § 1 k.p.k.